

[Larsen (Bjerre).]

Kornpriser lige saa lidt som Samfundet som Helhed.

Jeg mener derfor, at den højtærede Landbrugsminister har valgt det rigtige ved at forelægge dette Forslag til Dels i samme Affattelse som de tidligere Kornlove, bortset fra Priserne, der er hævet, og § 6, hvori der er en enkelt Ændring.

Prisen paa Rug og Hvede forhøjes, som nævnt, til henholdsvis 34 Kr. og 33 Kr. pr. 100 kg, og Foderkornprisen forhøjes til 28 Kr. pr. 100 kg. Udskrivningsskalaen i Forslaget er den samme som i Loven for 1947—48. Der afsættes 95 000 t Korn til det mindre Landbrug som Tildelingskorn, og Ejendomme med fra 8 000 til 10 000 Kr.s Grundværdi er fritaget for Afleveringspligt. Beregningen af Afleveringspligten sker paa Grundlag af den gamle Grundværdi.

Hvad angaar Husmændenes Tildelingskorn, kommer den Betragtning let frem, om der kunde blive Mulighed for en delvis Afløsning ved Indførsel af Korn udefra til rimelige Priser eller ved, at der fra Kornformalinen blev stillet Klid til Raadighed for en Del af Kvantummet. Om Høstudbyttet herhjemme og ude i den store Verden anes der ikke noget i Øjeblikket, men jeg synes, man bør tænke lidt over Sagen, og skulde der være Mulighed for Import ogsaa af Foderkorn, ja, saa er der vel Anledning til først og fremmest at tænke paa det mindre Landbrug.

Der regnes i Forslaget med Indførsel af 40 000 t Hvede, men skulde dette svigte, eller skulde der af andre Grunde ikke blive tilstrækkeligt til Dækning af Lovens Formaal, herunder en Forhøjelse af de nuværende Brødrationer, skal der ikke straks ske Reduktion af Tildelingskornet og de øvrige Formaal, men der skal søges importeret Korn til rimelige Priser. Hvis det ikke kan lykkes, maa der søges Dækning ved fri Handel, og kan det ikke give Resultat, er man selvfølgelig nødsaget til at foretage en Reduktion af de i Forslaget afsatte Kvanta, man det er at haabe, at det ikke kommer til at foreligge.

For Brødkornets Vedkommende medfører den foreslaaede Stigning af Prisen et større Tilskud fra Staten for at holde Brødpriserne nede, og alene af den Grund mener jeg, at det vilde være en betænkelig Sag at hæve Prisen for Rug og Hvede til mere end det foreslaaede. Jeg er af den Opfattelse, at hele dette for Befolkningen saa overmaade vigtige Forsyningsspørgsmaal ogsaa maa ses ud fra andre Betragt-

ninger end den rent forretningsmæssige. Der bør efter min Formening vises Forstaaelse af den øjeblikkelige Situations Krav om en Stabilisering af Priserne. Hvis Landboforeningernes Krav blev gennemført, vilde det betyde yderligere Stigning af Pristallet, hvilket jo, som man allerede har været inde paa under den Diskussion, der blev ført om den foregaaende Sag, ogsaa vilde være en Fare for selve Landbrugets Omkostningsniveau. Mon det derfor ikke vil være klog Politik, at Landbruget ogsaa tænker paa, hvad Fremtiden eventuelt kan bringe dette Erhverv af Skuffelser? Nu har der gennem de seneste Aar ikke mindst for det større Landbrug været en opadgaaende Kurve, men det maa ikke glemmes, at der har været Situationer for Landbruget — det er at haabe, at det ikke skal gentage sig —, hvor Samfundet har maattet træde hjælpende til, og de gode Virkninger heraf har været iøjnefaldende. Det er altid af Betydning at gaa Middelvejen og ikke sætte sig paa den høje Hest, men lade Kravene blive i Nærheden af det rimelige.

Jeg beklager, at der ikke blev opnaaet Enighed mellem Landboorganisationerne og den højtærede Landbrugsminister. Jeg forstaar det saaledes, at det var Landboforeningerne, der faktisk afviste Landbrugsministerens Forslag som Helhed, navnlig med Henblik paa de i Forslaget ansatte Kornpriser. Husmandsforeningerne kan formentlig ikke tænkes at være interesserede i højere Priser end de foreslaaede.

Nu ved jeg meget vel, at Landbrugsraadet har tilstillet Regering og Rigsdag en Henvendelse — der har været talt om den under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag —, hvori man anmoder Rigsdagen om at være lydhør over for de fremførte Krav og kræver, at Landbruget ligestilles med anden Erhvervsvirksomhed. Ja, men lægger det her foreliggende Forslag da Hindringer i Vejen herfor? Naar Forrentningsprocenten for Landbruget er udregnet til 6,8 henholdsvis 6,2, saa indser jeg ikke, at Landbrugets Erhvervs muligheder er af den Karakter, at der bør tilstilles Regering og Rigsdag en Henvendelse om, at der skal skaffes taalelige Kaar for Landbrugets Udøvere og derved de bedst mulige Vilkaar for en forbedret Forsyning af Hjemmemarkedet og derved forøget valuta-skabende Eksport. Vi er af den Opfattelse, at med de i det foreliggende Forslag fastlagte Priser sammenholdt med Priserne i det lige behandlede Forslag burde Landbrugerhvervet føle sig tilfredsstillet, og